

Liv, til Gavn for deres Hjem paa den ene eller den anden Maade, enten i Hjemmet eller udenfor det ved at forøge Indtægterne. Lad os anmode vore Ministre om at sætte sig paa det Udgangspunkt, at der er et almindeligt internationalt Ønske, som ogsaa største Delen af den nuværende Generation af Arbejderbefolkningen har indtrykket med Modernælken, og som gaar ud paa at faa en fast afgrænset Arbejdstid. Lad os sætte os paa det Standpunkt, og lad os se, om ikke derudfra Staten som Arbejdsgiver kunde finde hen til det Sted, hvor vi i Fordragelighed kunne komme til at gaa i Spidsen som Arbejdsgiver, ikke blot med Hensyn til Lønninger — det taler jeg ikke om i Dag —, men ogsaa med Hensyn til Arbejdstid. Hvis man har Lov at haabe og vente, at dette Synspunkt kan blive det ledende, vil jeg atter henstille, at man, naar man skal til den endelige Regulering af dette Forhold, da ikke lader Embedsmændene alene danne det afsluttende Udvalg, hvor Beslutningen tages og forelægges for Ministeren, men at Arbejdernes Repræsentanter ogsaa faa Lov at komme med i selve Udvalget. Saa snart man har sat sig paa Arbejdernes almindelige Udgangspunkt, glide ogsaa Enkelthederne, saa ere de danske Arbejdere ikke større Teoretikere, kan man sige, paa den ene Side og paa den anden Side ikke mere religiøst betagne af dette Princip, end at de, naar de se, at det er Meningen at glide hen ad den Vej, de ønske, tage det opnaaelige, naar det er i Retning af det for dem ønskelige.

Ovesen: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet, hvis ikke det ærede Medlem, som nu satte sig, havde bredt sig saa meget om et Spørgsmaal, der ligger lidt fjernt fra det, vi her behandle. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Stauning) udtalte sig ret moderat om Spørgsmaalet, og i mangt og meget kunne vi jo følge ham. Det Parti, jeg tilhører, har altid vist sin Villighed til at lovgive paa de Omraader, hvor man finder, at Arbejdet er af en for Arbejdernes Sundhed skadelig Beskaffenhed. Det var det, den ærede Ordfører væsentlig var inde paa, og som ogsaa blev berørt af den højtærede Minister, der jo angaaende Forslaget udtalte ikke alene sin egen, men ogsaa Partiets Synspunkter.

Med Hensyn til den stærke Kritik, som den ærede sidste Taler øvede overfor den Kommission, som blev nedsat i Fjor, finder jeg dog Anledning til at gøre

et Par Bemærkninger. Jeg skal ikke dvæle ved den sønderlemmende Kritik, det ærede Medlem øvede overfor den Mand, som har nedsat Kommissionen, angaaende den Maade, hvorpaa den blev sammensat — det er jo det ærede Medlems egen tidligere Partifælde, saa det skal jeg lade ham om —, jeg vil kun understrege, at det ærede Medlems Udtalelser næsten vare en saa stærk Bebrejdelse overfor den tidligere Forsvarsminister, som det i det hele taget var muligt at fremsætte. Men der var et Par Bemærkninger, det ærede Medlem fremkom med, som jeg gerne vil omtale.

Med Hensyn til Arbejdstiden i Almindelighed mente det ærede Medlem, at Arbejderne stod paa et Standpunkt, som hele den civiliserede Verden var enig med dem i. (*Ivar Berendsen*: Nej!). Jo, det ærede Medlem sagde noget i den Retning om den 8 Timers Arbejdsdag. Jeg vil blot bede det ærede Medlem, at han, inden vi næste Aar faa Lovforslaget forelagt igen, hvad vi formodentlig faa, da har studeret, hvorledes Landbruget vil stille sig overfor dette Spørgsmaal. Dersom vi skulle slaa ind paa en 8 Timers Arbejdsdag overfor Fabrikker f. Eks., maa Landbrugets Arbejdere unægtelig nyde samme Ret. Men hvilken Virkning vilde det ikke have ikke alene overfor Arbejderne og Arbejdsgiverne i Landbruget, men overfor Samfundet i sin Almindelighed! Disse Virkninger, som ville blive Følgen af en 8 Timers Arbejdsdag, vilde jeg gerne, at det ærede Medlem skulde sætte sig bedre ind i inden næste Samling.

Den anden Bemærkning, det ærede Medlem fremsatte, undrede mig ogsaa lidt. Det ærede Medlem talte om de tre Otte-taller og mindede om, at naar man satte Arbejdstiden til 8 Timer, havde man i øvrigt 8 Timer til sin Raadighed, som man kunde anvende til at gaa paa Teatret og til Forlystelser. Men man kunde ogsaa, sagde det ærede Medlem, gaa paa Teatret for at arbejde. Det ærede Medlem omtalte, at der var Arbejdere ved Orlogsværftet, som ogsaa havde Beskæftigelse ved Teatret. Det ærede Medlem nikker, det er altsaa rigtigt. Men hvad vil det sige? Det vil simpelt hen sige, at der ikke arbejdes paa en 8 Timers Arbejdsdag, men paa en regulær Lønforhøjelse. Man skal først have en fast Dagløn for en fast Arbejdstid paa Statens Værksteder paa 8 Timer, og naar den er forbi, kan man gaa ud til private Arbejdsgivere og tage en ny Dagløn for det private Ekstraarbejde. Det